

Tomáš Hoffman

Portfolio

2018/2021

1_ Vzdělání

Technická univerzita v Liberci

Fakulta umění a architektury, Výtvarné umění – Tvorba ve veřejném prostoru

Ateliér Richard Loskot a Jaroslav Prokeš

2020 - nyní

Ateliér Jan Stolín a Petra Vlachynská

2018 - 2020

Střední škola tvorby a designu nábytku, Liberec

Architektura a design interiéru

2014 - 2018

2_ Zkušenosti

Stáž ve studiu Richarda Loskota, spolupráce na projektech

-Expozice knihy Subjektivní encyklopedie, Dům umění města Brna, 2021

-Výstava Přes stromy nevidím kraj lesa, Jeseník, 2021

-Výstava Magdalény Jetelové, Proměny místa a prostoru, 2021

-Architektura výstavy Světy Jindřicha Chalupeckého, GHMP, 2021

-Park na Moravském náměstí, návrh mobiliáře a dětských prvků, 2021

-Scénografie festivalu Anifilm, 2021

Workshop Prostor Krajiny - ArtMill, 2021

Workshop grafický design s Radkou Folprechtovou, 2019

Workshop s Kurtem Gebauerem, 2017

Odborná stáž Erasmus+ ve Finsku, Jyväskylä, 2017

3_ Soutěže

OPEN CALL - Holubník / The Žižkov Dovecote, 2021

2. místo

Spolupráce: Filip Zeman

Pokoje 2020: Stay Home Edition, 2020

Jedna z pěti oceněných prací

Spolupráce: Jan Nyč

Preciosa Crystal Challenge, 2019

3. místo

4_ Jazykové znalosti

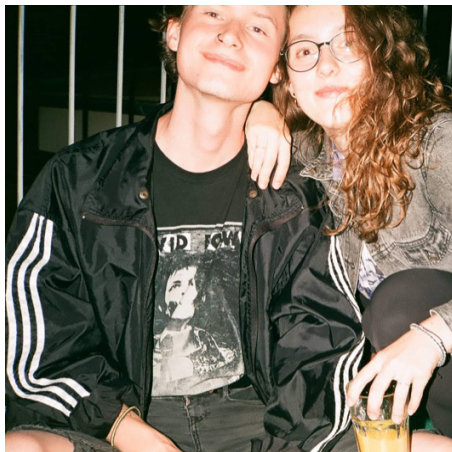
Anglický jazyk B2

5_ Znalost v programech

Blender

SketchUp

Adobe (Illustrator, InDesign, Photoshop)

15. 6. 1999, Česká Lípa
hoffmantomas14@gmail.com
+420 773 511 591

OBSAH

1_ POMÍJIVOST

2_ GRID

3_ VÝTRUSNÍK

4_ TAM, KDE BYLA VODA

5_ ÉTER

6_ CESTA SVĚTLEM

7_ PRAXE

1_ POMÍJIVOST

Pokoj zbavený identity. Cílem instalace bylo poukázat na pomíjivost specifické tváře prostoru, vznikající jeho obýváním. Tvář konkrétního prostoru se ztrácí a následně obnovuje s každým novým obyvatelům pokoje. Inventář je zahalen bílou látkou. Vytrácí se v pouhých siluetách a nabývá na významech. Nasvícené dveře a okno evokují průhled od neuchopitelného prostředí vně, odkud přichází světlo, vzduch, noví obyvatelé a na konec veškeré podněty formující naše pokoje coby naše intimní vnitřní prostory.

Pokoje 2020: Stay Home Edition, 2020

Jedna z pěti oceněných prací

Spolupráce: Jan Nyč

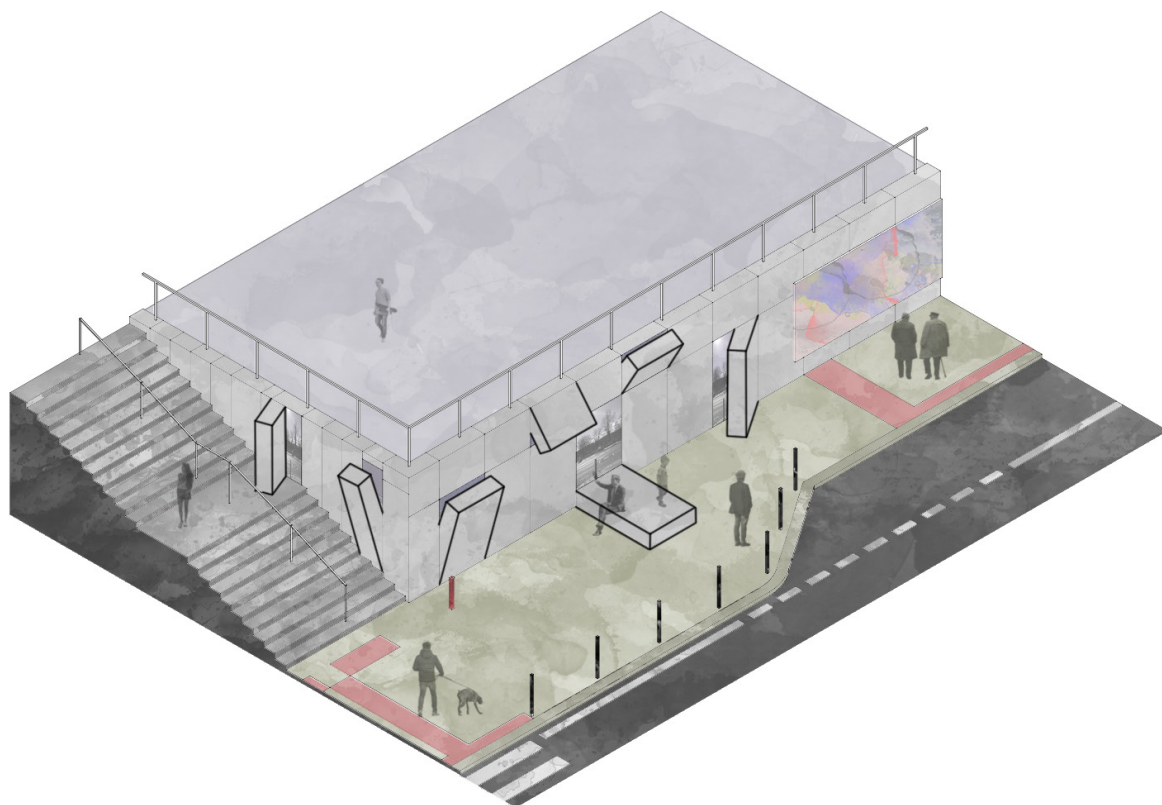
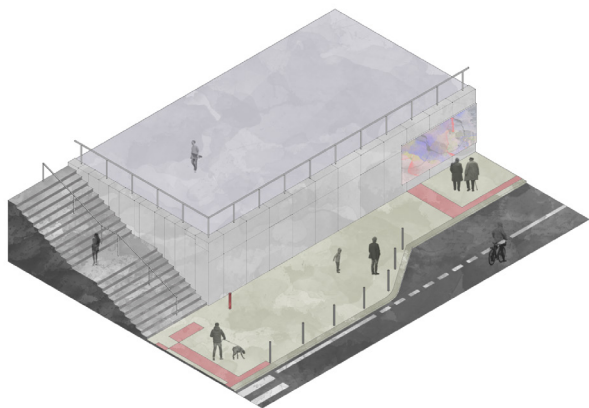
1_ POMÍJIVOST

2_ GRID

Site specific instalace pracující se sítí betonových panelů, které tvoří stěnu experimentální plochy (exteriérový výstavní prostor). Panely ožívají a vystupují ze svého obvyklého místa. Vytváří objekty připomínající dveře, které odkrývají pohledy na to, co se ukrývá za nimi. Naklánějí se do prostoru a mění ho. Dochází k interakci s procházejícím divákem. Plocha bývalého panelu je pokryta zrcadlem a zobrazuje skrytý svět za stěnou.

(Experimentální plocha je exteriérový výstavní prostor, který je na zastávce Technická univerzita. Jedná se o betonovou zeď, která zve k novým uměleckým technikám studenty i etablované umělce.)

2_ GRID

3_ VÝTRUSNÍK

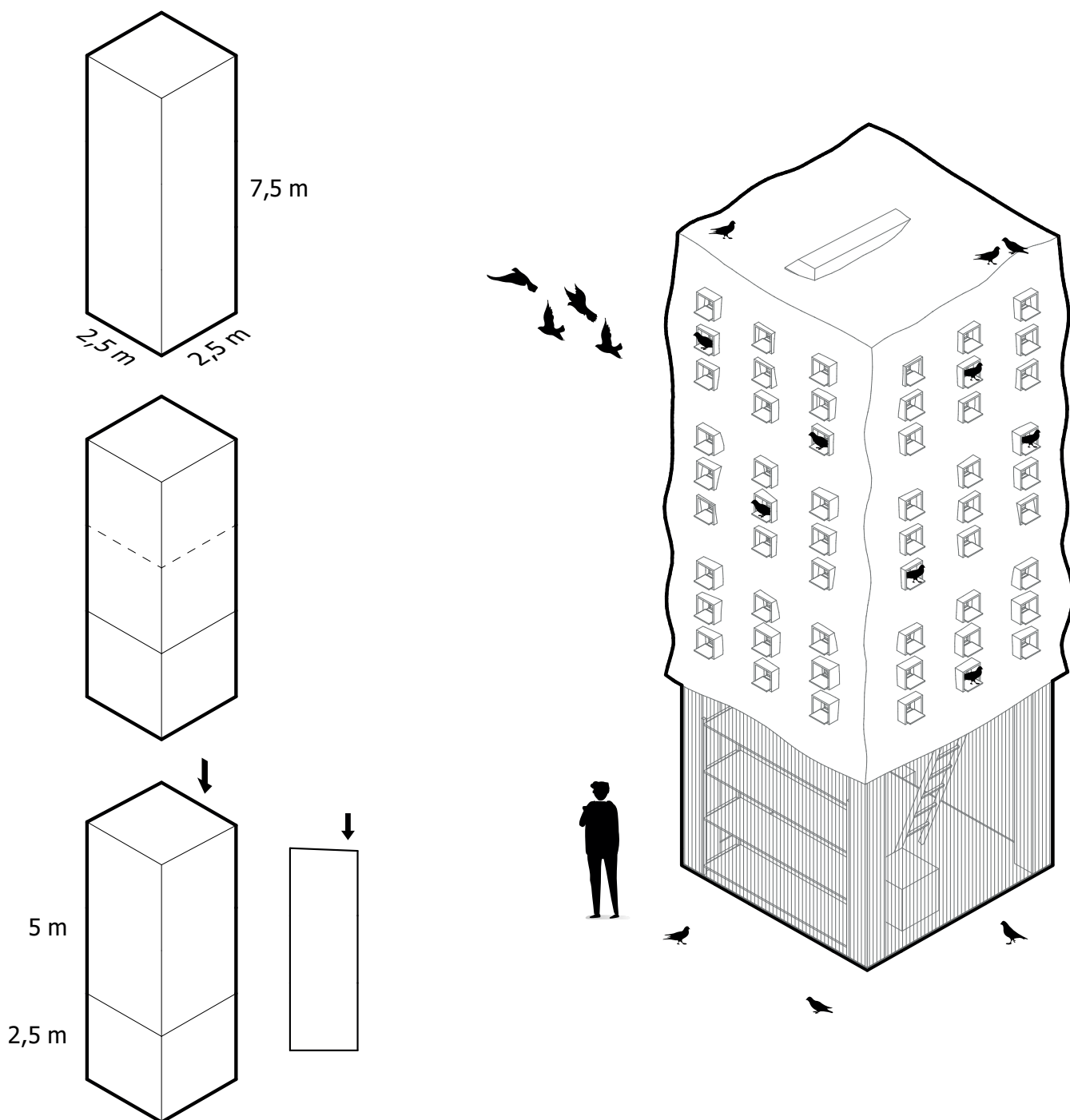
Holubi a lidé spolu žijí již odedávna. Patří mezi jedny z prvních domestikovaných zvířat. V dnešní době se ve většině případů setkáme jen se zástupcem, který je vývojovým stádiem svých domestikovaných předků. Tito jedinci začali žít opět divoce, ale stále jsou vázáni na prostředí lidských obydlí. Tento život mezi všemi "jedy" moderní doby, má velký vliv na holuby ve všech směrech. To se ale s jakousi "znovu domestikací" dá, dle nás dokázat. Větší problém je, že toto soužití holubů ve velkoměstech vede ke změně jejich stravy a ke změně jejich trusu, který má degradační účinky na stavební materiály, jako jsou beton, kámen, cihla...

Náš holubník je jakousi sochou urychleného rozpadu a degradace architektury způsobenou holuby. Objekt svým zničeným až nehezkým vzhledem přitahuje pozornost okolí a vede k uvědomění této problematiky. Hmotu objektu je rozdělena na dvě poloviny. Mohutná chaotická část je znázorněním destrukce a svým vzhledem působí jako z betonu, který je po staletí degradován holubím trusem. Spodní část díky své průhlednosti a jemnosti vytváří kontrast mezi jednotlivými segmenty skulptury. Vzniká živá socha, rozpadající se činžovní dům.

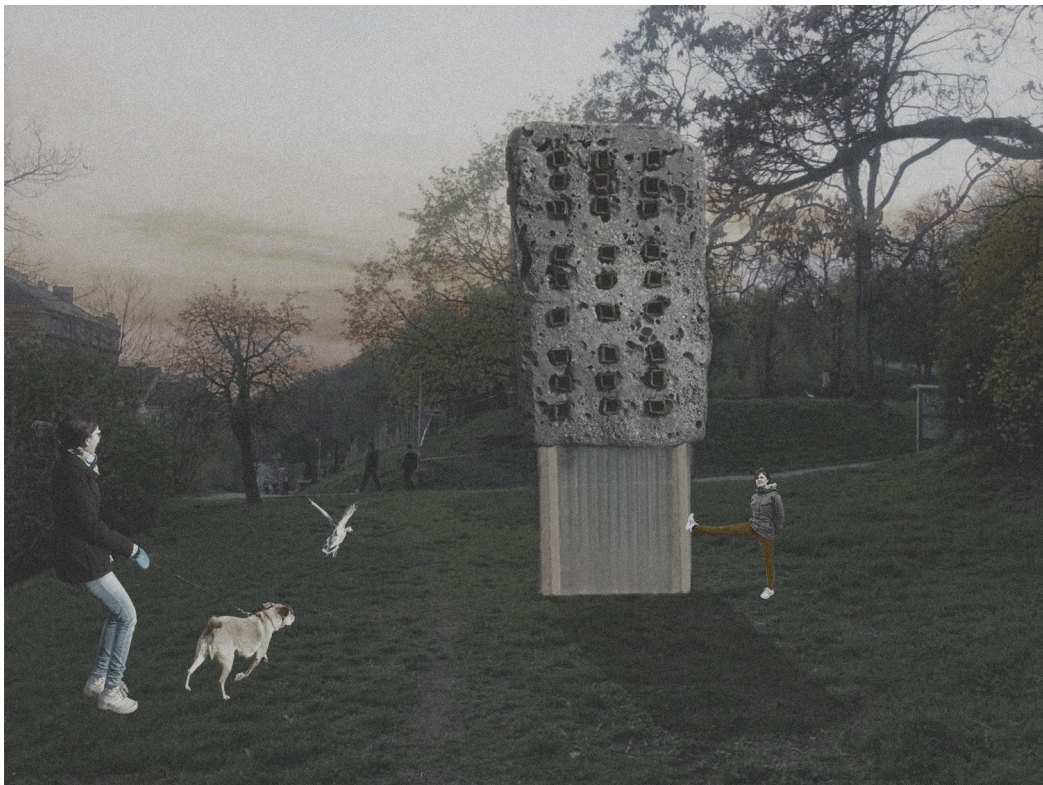
OPEN CALL - Holubník / The Žižkov Dovecote, 2021

2. místo

Spolupráce: Filip Zeman

3_ VÝTRUSNÍK

4_ TAM, KDE BYLA VODA

Hranice mezi člověkem a přírodou, mezi přístupným a nepřístupným. Kresby do krajiny, které jsou dočasné a přesto razantní. Linie tvořená kameny, které odkryla pomalu ustupující hladina vody. Zásah člověka, který téměř až meditativně přemísťuje kameny na nově vzniklých plážích a kopíruje obrys proměnlivého břehu. Čím déle akt probíhá, tím více je viditelný pohyb vodní hmoty. Místa, která předchozí den působila tajemně a nedostupně, se mění v otevřený a předvídatelný prostor.

Projekt v rámci workshopu Prostor Krajiny s umělkyní Barbarou Benish - ArtMill, 2021

4_ TAM, KDE BYLA VODA

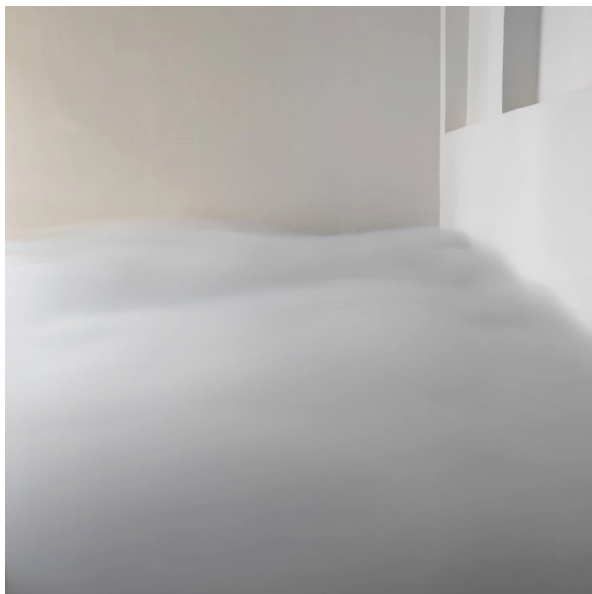
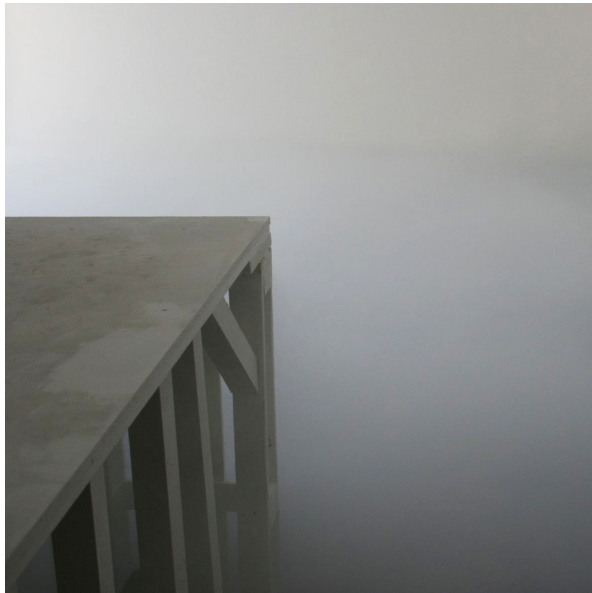

5_ ÉTER

Přírodní jevy můžeme vnímat jako původní a čistá umělecká díla, ať už se jedná o ničivá zemětřesení, romantickou polární záři nebo záhadné inverze. Vždy se jedná o nefalšovaný dialog mezi těmito úkazy a naším světem, kde se člověk stává pouhým divákem. Začátky kontaktu mezi lidstvem a těmito, až divadelními, přírodními jevy přicházely už v době pravěku. Tehdejší pravěký člověk byl mnohem více spojený s přírodním světem a v těchto nepochopitelných úkazech nacházel počátky své víry v něco vyššího. I když jsou dnes záhady přírodních jevů rozluštěny, stále člověk při pohledu na ně nachází pocity něčeho mocnějšího. Tuto ideu a pocity, které doprovází lidské bytosti již od pravěku, se snažím zpracovat ve svém díle. Instalace je tvořena z několika prvků. Modrý prostor, který přenáší diváka do vesmírné vyhlídky na naši modrou planetu. Mlha fungující, jako neustále se měnící skulptura, jemná nestálá hmota, která je záhadná a pohlcující. Bílá konstrukce symbolizující místo „nad vším“. Cesta vedoucí do nicoty a zároveň ke všemu.

5_ ÉTER

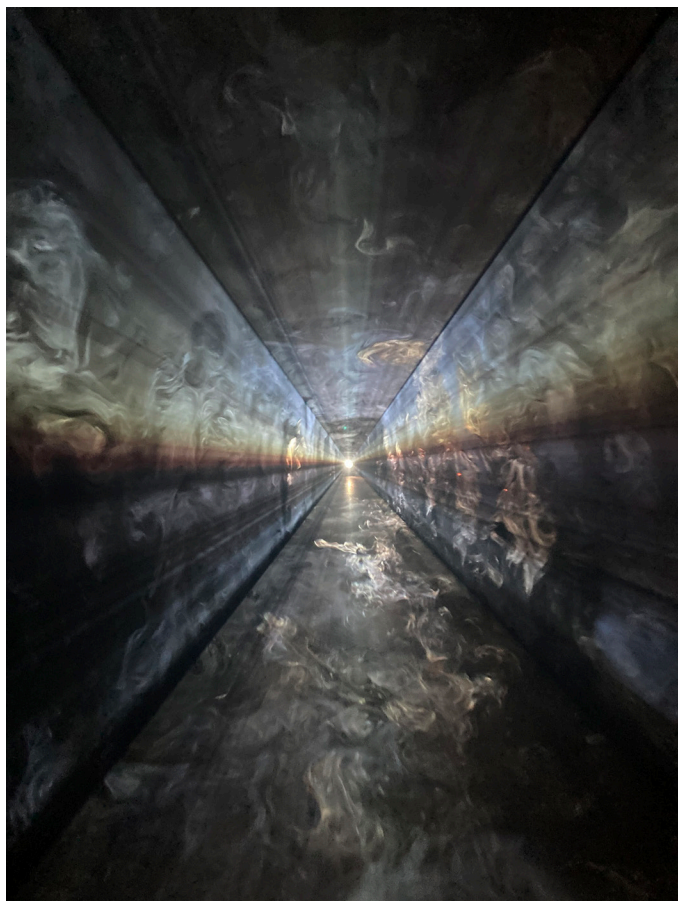

6_ CESTA SVĚTLEM

Nečekaný přechod z tmavé místnosti do nekonečného zářivého tunelu. Divák se ocitá v prostoru obklopený jemnými zdmi ze zhmotněného světla. Promítání zdeformované fotografie vytváří pocit nebeské chodby, vstup do jiné reality. Přes světelné plochy se přelívají mlhové obláčky, objekt jimi ožívá. Světlo na konci tunelu diváka přitahuje, jako kdyby nutilo jít stále blíž vstříc neznámému.

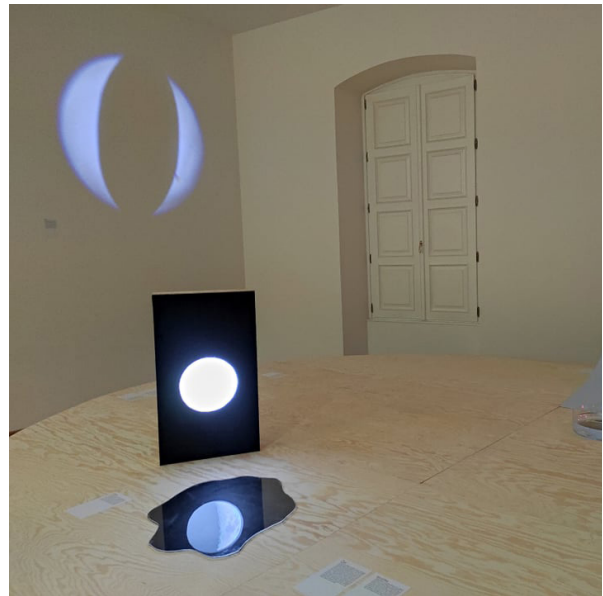
6_ CESTA SVĚTLEM

7_ PRAXE

Studio Richarda Loskota

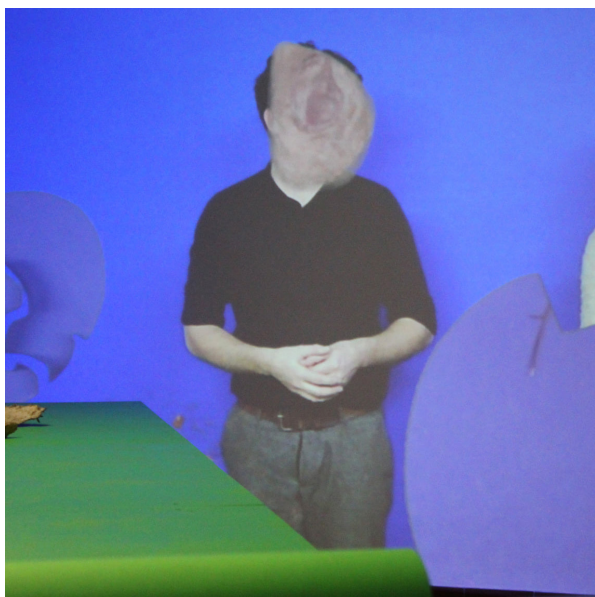
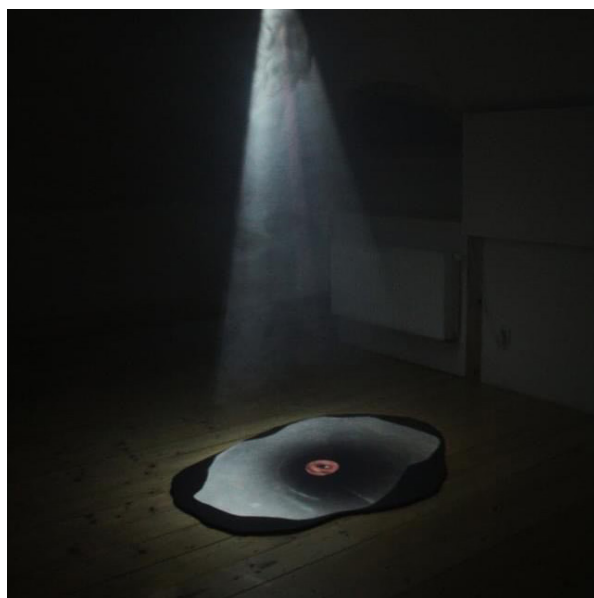
Expozice knihy Subjektivní encyklopedie, Dům umění města Brna, 2021

7_ PRAXE

Studio Richarda Loskota

Výstava Přes stromy nevidím kraj lesa, Jeseník, 2021

7_ PRAXE

Studio Richarda Loskota

Architektura výstavy Jan Jiří Heinsch Ve službách jezuitů

Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, 2021

Studio Richarda Loskota

Scénografie festivalu Anifilm, 2021

